

Duikvakantie 2023

Na lang wachten is het eindelijk zover dat we weer op duikvakantie kunnen gaan.

Tiny kwam eind 2022 Leo tegen in de plaatselijke winkel die aangaf dat hij eigenlijk het nieuwe Thalassa resort van Simone wel eens wilde bezoeken.

Tiny vertelde Leo dat Martie buiten in de auto zit en stelde voor het met hem verder te bespreken.

Leo hoefde geen 3 woorden te vertellen toen ik aangaf dat wij dan gewoon mee gaan.

Dus voor dit jaar staan de beide resorts van Thalassa in Lembeh Street en Manado in Noord Sulawesi (Indonesië) op het programma.

Omdat wij doorgaans wat meer tijd nodig hebben om te acclimatiseren besloten wij wel om een paar dagen eerder te vertrekken om wat bij te komen van de verre en spannende reis.

Zaterdag 2 september

Het is zover. Aan het lange aftellen was een einde gekomen en in de ochtend namen we afscheid van ma die met lede ogen weer haar geliefde zoon met echtgenote, die dagelijks op bezoek bij haar komen, voor 3 weken zag vertrekken naar de andere kant van de wereld.

Zoals altijd netjes op tijd komt rond 12:15 uur onze chauffeur Frans aan die ons ook dit jaar, inclusief onze 80kg aan bagage, weer doet brengen en halen.

Na een rustige rit komen we rond 15:00 uur aan bij het Valk Hotel Schiphol (voormalige A4 hotel) wat ook nu weer het startpunt zal zijn van onze vakantie.

Beetje vreemde gewaarwording om na een aantal jaren afwezigheid weer hier te zijn en het hotel blijkt helemaal verbouwd te zijn in de tussentijd.

Ook het personeel is heel anders geworden. In tegenstelling tot eerder moet je nu moeite doen om iemand te vinden die gewoon Nederlands tegen je kan praten.

Van receptie tot en met het restaurant is het een mengelmoes van nationaliteiten en is Engels de voertaal geworden. Voor ons verder geen probleem maar kwam wel vreemd over.

We hebben kamer 3004 in het achterste deel van het hotel Een Superior twin kamer voor €149,00 waar dan nog wel €8,27!! toeristenbelasting bij komt.

De TV valt qua formaat wel een beetje tegen en had beslist wel een maatje groter mogen zijn naar onze mening. Verder valt het op dat de deur van het toilet, die overigens niet is af te sluiten mocht je

er gebruik van maken, altijd open blijft staan. Ook dit zou beter mogen zijn voor deze prijs.
De douche daarentegen was heerlijk.

In de avond bezoeken we het restaurant waar de verscheidenheid aan nationaliteiten echt opvalt. Je hebt geen vaste bediening voor je tafel en een veelvoud van accenten komt dan ook voorbij die avond.

We hebben verder goed gegeten en gaan op tijd naar onze kamer om te rusten voor de lange reis die ons te wachten staat.

Zondag 3 september

De volgende ochtend staan we rond 07:00 uur op en rond 07:45 uur checken we uit en gaan we naar de plek waar de shuttle bus van hun ons gaat oppikken om ons naar Schiphol te brengen.

Zoals altijd ook nu weer chaos als de bus aankomt (begrijp nog steeds niet waarom ze hier niet iets voor geregeld hebben, zo moeilijk is dat toch niet) maar uiteindelijk weten we onze bagage in het ruim te verstouwen en nemen we plaats in de bus.

Na een kort ritje komen we aan op Schiphol.

Trolley regelen, bagage erop, en op weg naar de incheckbalie van Singapore Airlines die uiteraard ook dit jaar weer onze luchtvaartmaatschappij is geworden voor de vlucht naar Azië.

Incheckbalie 31 blijkt erg in trek te zijn want er staat een lange rij te wachten om in te checken.

Maar gelukkig vliegen we Businessclass en die heeft een aparte incheckbalie waar het beduidend minder druk is. Tevens kun je dan gebruik maken van de Aspire lounge van Singapore Airlines waar je voor de vlucht nog wat gratis kunt eten en drinken.

Inchecken dus snel geregeld en dan ook maar direct door naar de plek waar eerder het bottleneck van Schiphol was.

Ook hier weer een behoorlijke rij wachtenden maar ook hier weer een aparte ingang voor de Businessclass reizigers waar niets te doen was.

Uiteraard werden allebei onze trolleys voor controle eruit gepikt want de spullen voor de onderwatervideo komen ze niet elke dag tegen.

Dan direct door naar de paspoort controle waar het geluk ons dan uiteindelijk in de steek liet.

Echt ellenlange rijen voor de biometrische paspoortcontrole en helaas deze keer geen aparte rij voor Businessclass reizigers.

Dus maar netjes aansluiten in de rij. Na 30 minuten stonden we dan eindelijk in een rij met zicht op de inmiddels lang verwachte poortjes. Helaas kwam na 5 minuten een of andere malloot zonder verstand op het idee om 4 rijen (waaronder die van ons) per direct te sluiten omdat de tijd van goede man van de douane die toezicht moet houden op was!!!!

Hoe nu verder dan? was de vraag van iedereen. Heel eenvoudig, gewoon weer opnieuw aansluiten bij een van de rijen die wel nog open waren!!!!!!

Vraag me echt af hoe je iemand met een iq van een erwt en een volstrekt gebrek aan verstand op zulke plaats kunt neerzetten.

Op de vraag waarom dan niet de rij dichtzetten en gewoon laten leeglopen en dan de poortjes te sluiten kwam uiteraard geen antwoord. Het zal Schiphol weer eens niet zijn.

Dus maar weer opnieuw aansluiten en veel later dan gepland gaf de biometrische controle dan toch aan dat onze vakantie nu echt mocht beginnen.

Helaas hadden we door al dit oponthoud geen tijd meer om naar de lounge te gaan en besloten we om maar direct door te wandelen naar de vertrekgate.

Het was nog niet echt druk toen we er aankwamen wat niet zo verwonderlijk ook is. Als je economy zou vliegen moest je echt overal achter aansluiten en ik vertelde Tiny al dat ik me niet zou verwonderen als we later zouden vertrekken.

Uiteindelijk onze ruime plek in het vliegtuig ingenomen en zoals al te verwachten was met vertraging uit Amsterdam vertrokken.

Wij hadden vooraf bij het Book the Cook programma van Singapore airlines ons eten voor deze vlucht al besteld en werden verrast door de kwaliteit ervan. Echt heerlijk.

Helaas hadden we tijdens deze vlucht erg veel last van turbulentie. Tiny was als gevolg hiervan erg ziek geworden en ook zelf bleek ik behoorlijk wat problemen met mijn evenwichtsorgaan te hebben die helaas nog enige tijd zouden aanhouden.

Maandag 4 september

Met vertraging komen we aan in Singapore.

Op het vliegveld ben ik op zoek naar de grote waterval die er gebouwd zou zijn en waar op internet veel reclame over wordt gemaakt.

Na wat navragen blijkt het toch iets anders in elkaar te zitten. De waterval is er inderdaad maar staat net buiten het vliegveld en om hem te kunnen zien moet je de luchthaven verlaten.

Daar hebben we geen tijd voor dus de waterval geloven we wel voor deze keer.

Ruimschoots op tijd komen we aan bij de vertrekgate van Scoot (100% dochter van Singapore airlines) vlucht SQ8468 die ons naar onze eindbestemming Manado moet gaan brengen.

Deze vlucht vertrekt netjes op tijd en we hebben vooraf (tegen betaling) ervoor gezorgd dat we bij de nooduitgang zitten en hebben dus plaats genoeg.

Na een verder rustige vlucht komen we rond 13:00 uur lokale tijd aan in Manado en zijn we inmiddels 24 uur onderweg sinds we opstonden in ons Hotel Schiphol.

Voor ons liggen de gebruikelijke formaliteiten zoals het regelen van de visa on arrival (VOA), het passeren van de douane en het ophalen en laten controleren van onze ruimbagage.

Bij het VOA kantoor aangekomen is het een drukte van jewelste bij het eerste loket waar de VOA verkregen kan worden tegen betaling met de creditkaart. Het 2^e loket daarentegen, waar het VOA te verkrijgen is tegen contante betaling, was echter leeg.

Als doorgewinterde bezoekers van Sulawesi (inmiddels ons 9^e bezoek hier) waren we hierop voorbereid en tegen betaling van 1 miljoen Indonesische roepia's waren de beide VOA's binnen een vloek en een zucht geregeld.

De volgende horde was de douane en bij de rijen zag ik een bekend gezicht bij de douane zitten waar we ook in 2017 tijdens ons laatste bezoek de controle hadden gedaan.

Dus netjes in die rij aangesloten en toen de goede man vroeg of we voor het eerst hier waren en ik aangaf dat we hier nu voor de 9^e keer waren om weer te gaan duiken was het ijs gebroken en konden we alles snel afhandelen.

De laatste horde bleek recent gemoderniseerd te zijn. Daar waar in het verleden iemand de ruimbagage nummers ook fysiek deed controleren was er nu een soort van selfservice.

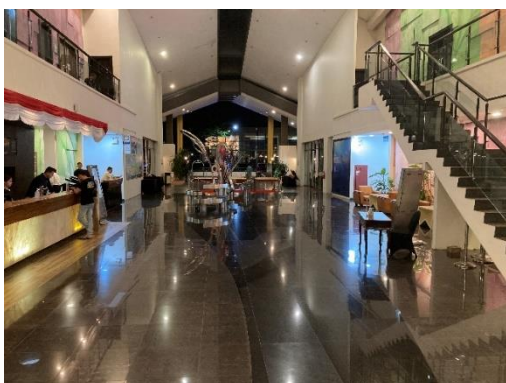
Op een drielat beschikbare terminals mocht je jezelf helemaal loslaten op de vragen die voorheen nog vooraf op papier ingevuld moesten worden.

Bij het aantal van de ruimbagage aangegeven dat wij 3 stuks hadden en na het goed beantwoorden van alle vragen kwam er een QR code uit de printer.

Bij de uitgang gewoon even de QR code laten scannen en we zijn klaar met alle noodzakelijke handelingen. Nu kan de vakantie echt beginnen.

Buiten aangekomen wordt duidelijk dat het erg warm is in Sulawesi en gelukkig staat onze chauffeur al op ons te wachten en 15 minuten later kunnen we uitstappen bij het Novotel Manado Golf Resort & Convention Center waar we 2 nachten geboekt hebben om bij te komen en te relaxen na de lange reis.

De entree is al indrukwekkend om te zien maar dat is bij alle hotels (zeker hier in Indonesië) altijd al geweest en heeft verder niets te zeggen.

Bij het inchecken wordt aangegeven dat de door ons geboekte deluxe kamer niet beschikbaar is wat erg vreemd is als je 7 maanden geleden al hebt gereserveerd en betaald.

We worden zonder extra kosten ge-upgrade naar een suite dus nemen aan dat dit verder wel goed gaat komen.

We krijgen de elektronische sleutel van suite 1411 overhandigd en de goede man met de bagage op zijn lorrie laat ons zien waar we moeten zijn.

Op de weg er naartoe wordt mijn vermoeden dat we met de lobby het beste van het hotel al hebben gezien bewaarheid. Op veel plaatsen is hoognodig renovatie gewenst.

Na het betreden van onze suite blijkt deze helaas hierop geen uitzondering te zijn.

Het zal eens ooit een prachtige suite zijn geweest maar dat is zeker iets van lang vervlogen tijden.

We hebben een waterkoeler maar helaas ontbreekt het stopcontact om het water te laten koelen!

Een van de keukenla's hangt er een beetje desolaat bij maar we hebben wel 2 TV's waarvan 1 in onze erg ruime slaapkamer. Helaas blijken er na verder onderzoek alleen maar Indonesische programma's op te zitten en gaan alle internationale zenders schuil achter een betaaldienst.

Maar we zijn erg moe en het bed blijkt gewoon echt geweldig te zijn.

We laten ons op het bed vallen en gaan even een paar uurtjes onder zeil.

Om 19:00 uur gaan we een hapje eten waarbij we merken dat we allebei toch nog steeds last hebben van bijwerkingen van de vlucht met vele turbulenties.

Het eten is verder heerlijk en rond 21:30 uur gaan de lichten bij ons echt helemaal uit.

We vallen beide in een diepe slaap.

Dinsdag 5 september

Het is al 08:30 uur als we allebei wakker worden na een heerlijke nachtrust.

De bijwerkingen van de turbulente vlucht zijn grotendeels verdwenen en we genieten van een heerlijk ontbijt.

Zoals op alle plekken waar we eerder in Indonesië zijn geweest vinden de mensen hier het prachtig als je een paar woorden in hun taal met ze kunt wisselen. We worden ook al snel populair bij de medewerkers van het restaurant en vinden het zelf ook leuk om onze sporadische Indonesische woordenschat wat uit te breiden tot groot genoegen van de medewerkers.

De rest van de dag hadden we gedacht rustig door te brengen maar Tiny besloot na een kleine glijpartij om maar gedeeltelijk in het zwembad te belanden.

Voor de neutrale toeschouwer die ik op dat moment ben was het wel heel amusant om te zien en bij een temperatuur van 33,5 graden in de schaduw ook wellicht aan te bevelen om te doen.

Nu Tiny onverwacht kon vertellen dat de temperatuur van het water aangenaam was maar de zwemkleding aangedaan en wat gezwommen in het lange zwembad waar ook de tand des tijds niet aan voorbij was gegaan.

In de avond weer heerlijk gegeten bij het restaurant en daarna weer even wat spullen pakken want morgen vertrekken we hier om naar het Thalassa resort van Simone in Lembeh Street te gaan.

Woensdag 6 september

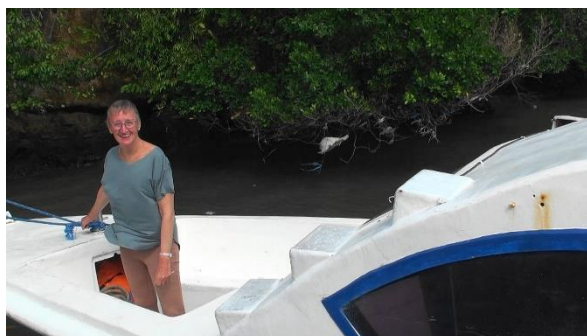
Na het ontbijt checken we rustig uit en op het afgesproken tijdstip van 11:00 uur komt ook de auto van Thalassa voorrijden. De bagage wordt ingepakt en we vertrekken richting Lembeh street waarbij we tot onze grote verbazing zelfs over een nieuwe tol autoweg rijden waardoor de eerder uren durende rit nu binnen 60 minuten gepiept is.

Aangekomen in de haven van Bitung stappen we uit de auto waarbij het opvalt dat het hier wel heel erg warm is.

De bagage wordt overgeladen op de boot en we vertrekken naar Thalassa diving Lembeh street.

Tot onze verrassing is Simone zelf aanwezig die we de laatste keer begin dit jaar op de duikvakerbeurs hebben ontmoet.

Na een hartelijke wederzijdse begroeting, een welkomstdrankje en het afhandelen van de noodzakelijke formaliteiten worden we naar onze bungalow gebracht die erg ruim van opzet is.

Helaas blijkt internet alleen beschikbaar te zijn in het restaurant en niet in de bungalows zelf. Beetje lastig mocht het thuisfront je met spoed willen bereiken want ons eerder al 2 maal is overkomen! Ook hier, zoals eigenlijk overal in Indonesië, heerlijk eten weer.

In de avond lekker naar de bungalow en slapen en morgen de eerste duik van deze vakantie.

Donderdag 7 september

Om 01:30 uur worden we beiden wakker en gaan de sluizen helemaal open en het water komt met bakken tegelijk uit de lucht. We kunnen hierna de slaap niet meer echt vatten en besluiten dan ook maar om nog een rustdag in te lassen. Niet geslapen betekent voor ons ook niet duiken!

De rest van de dag halen we een beetje de verloren slaap weer in en morgen dan de eerste duikdag. Het was ons gisteren al opgevallen maar het eten is hier voor een duikresort van een kwaliteit die wij zelden eerder ergens anders zijn tegengekomen. Echt heerlijk en voortreffelijk.

Vrijdag 8 september

Om 6:50 uur geeft ons wekkertje aan dat het tijd is om op te staan. Aansluitend neem ik een licht ontbijt tot me en Tiny houdt het bij een kopje thee.

Rond 08:00 uur varen we uit voor onze 2 eerste duiken deze vakantie. Ik ben al weken een heel klein beetje verkouden wat maar niet over wil gaan.

Heb dan ook aangegeven dat ik voor nu even maximaal 20 meter wil duiken.

Duikplek: Air Badjo

Duiktijd: 59 minuten

Maximale diepte: 17 meter

Om 08:52 uur laat ik me voor de eerste keer achterover vallen in de zoute sop van Lembeh Street.

We maken een leuke en rustige duik waarbij we 17 meter diep gaan.

Een aantal mooie spookfluitvissen alsmede een lipvis, slangen aal, een kleine roze en een grotere harige hengelaarsvis trekken aan de lens voorbij.

Het klaren gaat verder goed dus ik besluit om ook een 2^e duik vandaag te doen.

Duikplek: Jahir

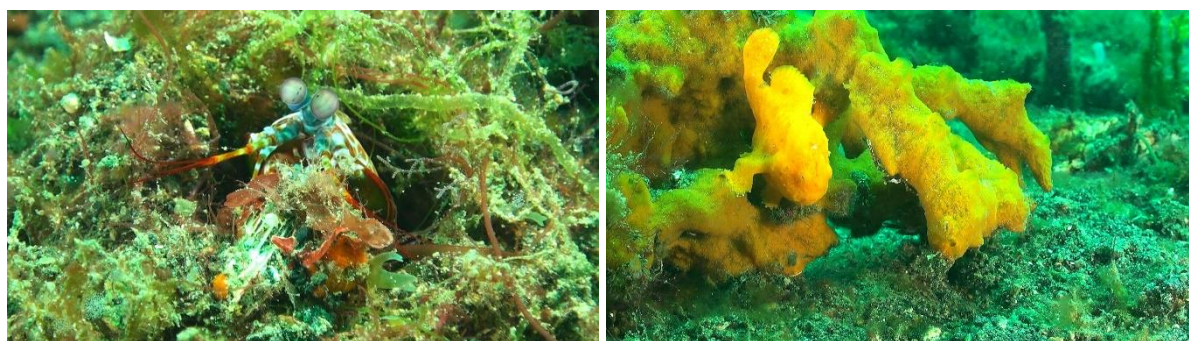
Duiktijd: 62 minuten

Maximale diepte: 16,5 meter

Om 10:58 uur ga ik het water in voor de 2^e duik vandaag.

Een mantishrimp kijkt vanuit zijn holletje verschrikt om zich heen als ik hem op de film doe vastleggen. Verder zijn een kleine en een grote hengelaarsvis prachtig om te zien.

Daarnaast maken een witoogmurene, een zeepaardje en een draadslak ook deze duik weer erg leuk.

In de middag komen ook Yvonne en Leo aan die gisteren uit Amsterdam zijn vertrokken.

Ze treffen het want vanavond is pizza avond hier dus weer eens ouderwets smullen geblazen.

Zaterdag 9 september

Na de gebruikelijke ochtendrituelen varen weer uit waarbij we eerst de haven van Bitung aandoen. Hier nemen we afscheid van Helen en Julian die vandaag nog voor een paar dagen naar Bali te vliegen waarna ze van daaruit naar huis (Nieuw Zeeland) zullen doorrijden.

Leuk koppel waar we het goed mee konden vinden.

In Bitung komt ook een Canadese dame aan boord die een dagtrip heeft naar Lembah Street vanuit het Thalassa Resort in Manado. Helaas blijkt tijdens het duiken dat zij echt alles meent te kunnen aanraken en oppakken zoals het haar uitkomt. Blijkt niet ons type te zijn en er zijn meerdere duikers die zich aan de dame storen begrijp ik achteraf.

Omdat ik helaas nog steeds licht verkouden ben geef ik aan ook vandaag weer de 20 meter als grens te willen aanhouden.

Duikplek: Trikora

Duiktijd: 53 minuten

Maximale diepte: 18,4 meter

Om 09:04 uur mag ik weer proeven aan het zoute water van Lembah Street.

Mooie garnaaltjes, koraalduivels, draadslakken en een goed gecamoufleerde schorpioenvis ontgaan het oog van onze gids niet. Verder weet hij ook nog 2 mooie spookfluitvissen alsmede de bangai kardinaalvis en een mantishrimp te vinden.

Aan het einde van de duik voel ik dat ik een beetje licht in mijn hoofd ben en geef aan dat ik rustig ga opstijgen.

Wellicht heeft dit te maken met het feit dat in Nederland een onderzoek van de huisarts loopt met betrekking tot een andere medicatie voor mijn bloeddruk. De vakantie is uiteraard met hem besproken waarbij is aangegeven gewoon even alert te blijven.

Voor alle zekerheid besluit ik om de 2^e duik van vandaag dan ook aan mij voorbij te laten gaan.

Zondag 10 september

Het gaat redelijk met mijn verkoudheid en ik besluit om mee te gaan vandaag.

Rond 08:00 uur varen we weer uit voor de volgende duikdag.

Duikplek: Air Badjo

Duiktijd: 67 minuten

Maximale diepte: 20,2 meter

Het is 08:16 uur in de ochtend als ik me achterover van boord laat vallen.

Een paar mooie naaktslakken komen voorbij en ik weet niet hoe ze het doen maar de gids weet zelfs een piepkleine harige garnaal te vinden die zelfs met macro amper is te zien!

Daarnaast zien we mooie spinkrabben, een grote oerang oetang krab, draadslakken, een groene spookfluitvis en schorpioenvissen.

Ik voel me nog steeds niet helemaal goed maar het klaren ging gewoon en ik besluit om ook de 2^e duik voor vandaag te gaan maken.

Duikplek: Aer Prang

Duiktijd: 70 minuten

Maximale diepte: 9,8 meter

Na de gebruikelijke oppervlaktetijd kom ik om 10:58 uur weer met een plons in het water.

Op het eerste moment denk ik dat ik in de Bosmolenplas terecht ben gekomen met een soort van algenlaag op de bodem.

In het ogenschijnlijk troosteloze landschap weet onze gids mooie draadslakken, spookfluitvissen, zeepaardjes, porseleinkrab, naaktslakken en diverse schorpioenvissen te ontdekken.

Ook nu weer wordt een hele kleine mooie groene draadslak op een klein groen blaadje gevonden. Begrijp echt niet hoe ze zoiets kunnen ontdekken!

Nog maar eens een bevestiging dat je niet altijd de diepte in hoeft te gaan om mooie dingen hier te kunnen zien.

Maandag 11 september

Mijn lichte verkoudheid wordt helaas niet beter maar gelukkig ook niet slechter en ik besluit daarom om ook vandaag weer mee te gaan.

Rond 08:00 uur varen we weer uit voor de volgende duikdag.

Duikplek: Tanjung Kubur

Duiktijd: 60 minuten

Maximale diepte: 20,6 meter

Om 08:17 uur verruil ik de vrij toegankelijke lucht weer voor het 32% Nitrox mengsel in mijn fles en kieper achterover het sop in.

Ook nu weer mooie spookfluitvissen, kappersgarnalen, naaktslakken, sepia's en de Banggai kardinaalvis die alleen in deze regio voorkomt.

Mooie duik weer waarbij we veel verschillende zaken hebben gezien.

Duikplek: Kareko paser

Duiktijd: 62 minuten

Maximale diepte: 21,2 meter

Als de oppervlaktetijd voorbij is begin ik om 10:30 uur aan de 2^e duik van vandaag.

Prachtige naaktslakken zien we alsmede een baramundi, spookmurene's en anemoonvissen. Op het einde van de duik ziet Tiny nog een groen gecamoufleerde schorpioenvis liggen.

We genieten weer van het overheerlijke avondeten. Aansluitend nog wat na kletsen en de catch of the day bekijken als we rond 21:00 uur worden opgeschrikt door een aardbeving.

Het rommelt even en alles begint heftig te schudden maar kort daarna is het weer rustig.

Ik weet nu al dat Tiny weinig gaat slapen vannacht want ze is panisch voor aardbevingen.

Dinsdag 12 september

Zoals al gedacht komt er niet echt iets van slapen na de aardbeving. In onze kleren liggen we op bed en bij het minste geringste geluid ben je wakker.

We blijken bij het ontbijt ook niet de enigen te zijn die slecht hebben geslapen want ook Yvonne van Leo geeft aan nog erg moe te zijn.

We besluiten dan ook met zijn drieën dat de ochtendduiken zonder ons zullen gaan plaatsvinden en dat we wat slaap proberen in te halen.

Als de anderen zijn vertrokken nestelen we ons op de ligbedjes bij de pool en dromen heerlijk weg.

Wel ga ik met Yvonne en Leo een nachtduik doen vandaag en om 17:40 varen we uit om naar de duikstek te gaan.

Duikplek: Pante Parigi

Duiktijd: 69 minuten

Maximale diepte: 19,2 meter

Om 17:58 uur vallen we in het donkere water en ik blijf me steeds erover verbazen wat zo een gids in het donker allemaal weet te vinden. Er is sprake van lichte stroming maar die is goed te handelen. Mooie octopussen, naaktslakken en een prachtige platvis die ik nog nooit heb gezien weet ik op de video vast te leggen.

Onze splinter dunne gids heeft het koud wat op zich niet zo vreemd is omdat hij iets mist wat wij Europeanen doorgaans in overvloed hebben, spek op de ribben!

Woensdag 13 september

Duikplek: Tanjung Kusu-Kusu Duiktijd: 61 minuten

Maximale diepte: 21,1 meter

Om 08:17 uur laten we ons voor de laatste keer deze vakantie in het zoute sop van Lembeh Street vallen.

Tijdens deze laatste duik in Lembeh Street van deze vakantie zien we nog een zwarte spookmurene, een prachtig gecamoufleerde zwarte hengelaarsvis en weer veel mooie naaktslakken.

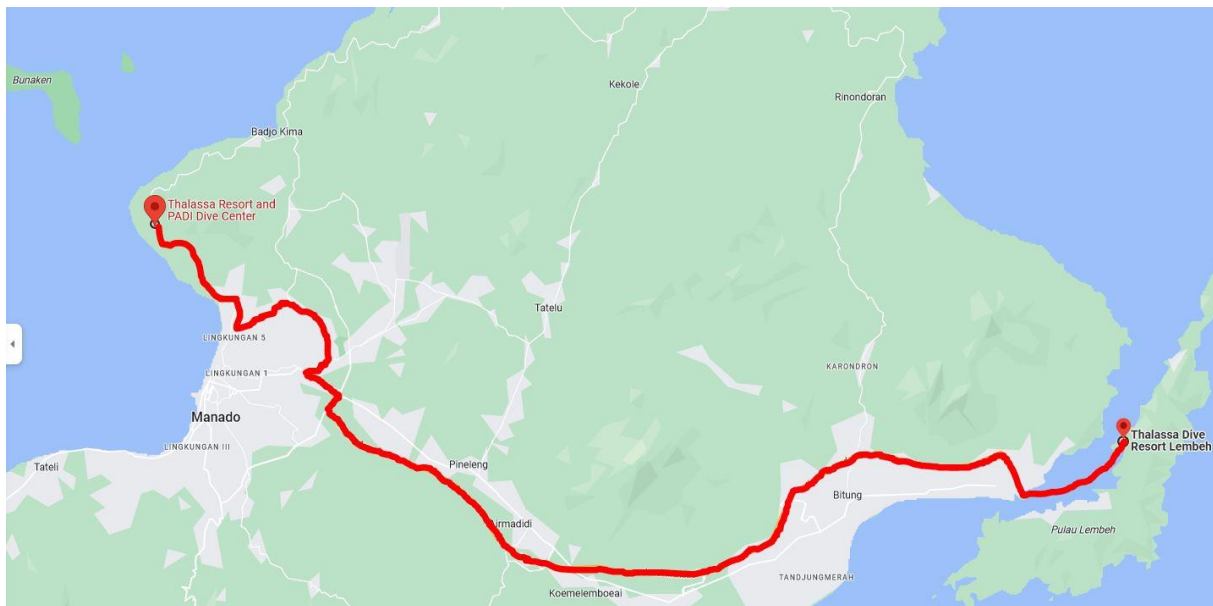

Als we de lekkere lunch achter onze kiezen hebben is het nog even wachten op ons transport naar het andere Thalassa resort in de buurt van Manado.

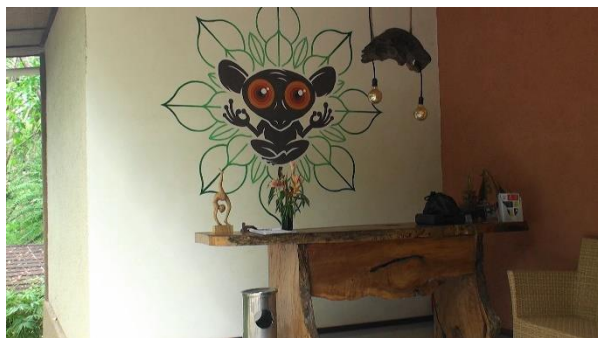
We nemen hartelijk afscheid van Maria en de mensen die ons zo goed verzorgd hebben hier.

Heerlijke duiken gemaakt en heerlijk gegeten ook hier.

En nu met de auto weer naar de Manado kant van Sulawesi.

Na iets meer dan 1 uur rijden komen we aan in het nieuwe resort van Simone.

We hebben de villa helemaal onderaan in het resort en we kijken onze ogen uit. Echt een prachtig in de natuur gesitueerd resort en een evenzo prachtige villa die we hebben.

Vanuit ons slaapkamerraam kijken we zo de natuur in.

Het blijkt overigens een hele klim naar boven naar het restaurant te zijn die we de eerste keren best in onze benen voelen.

Boven aangekomen eerst even een beetje bijkomen en pas daarna door naar het ook hier weer heerlijke eten.

Als we na het avondeten afdalen richting villa horen we het geluid van honderden kikkers die volop aan het kwaken zijn. Rond de klok van 01:00 uur houden die het gelukkig voor gezien en wordt het stil rondom de villa.

Maar te hopen dat dit niet elke avond zo gaat worden.

Donderdag 14 september

Omdat de klim naar boven toch wel vermoeiend blijkt te zijn nemen we in de ochtend ook al direct onze duikcomputers en videoapparatuur voor onderwater mee naar boven. Hebben we een extra klim na het eten alweer gespaard ☺.

Helaas ligt het resort niet direct aan het water en moeten we in de ochtend met auto's middels een korte rit naar een steiger gebracht worden waar de boten liggen.

Ietwat omslachtig maar het werkt wel en dat is het belangrijkste.

Onze spullen zijn al aan boord en na controle of alles aanwezig is varen we uit.

Duikplek: Alban

Duiktijd: 61 minuten

Maximale diepte: 21,2 meter

Om 09:12 uur maken we dan onze eerste duik aan het vaste land van Manado.

We zien mooie naaktslakken, schorpioenvissen, een langoest met enorm lange sprieten en natuurlijk schildpadden die hier veel voorkomen.

Na de oppervlaktepauze springen we weer in het water voor onze 2^e duik. Al heel snel moeten we tegen de stroming in boxen en dat doen wij tegenwoordig niet meer ☺.

We geven onze gids aan dat wij de duik afbreken en dat hij rustig verder kan duiken. Een paar minuten later zitten we lekker in het zonnetje op de boot te wachten tot de rest weer boven komt.

Als Yvonne naderhand aan boord komt geeft ze aan dat wij de beste keuze gemaakt hebben. De duik was maar niks!

Vrijdag 15 september

Duikplek: Lekuan 3 Duiktijd: 63 minuten Maximale diepte: 21,9 meter

Het is 09:10 uur als we beginnen aan onze 2^e duik aan deze kant van Sulawesi.

Tijdens deze duik zien we weer veel verschillende schildpadden en verder een murene en ook nu weer mooie naaktslakken.

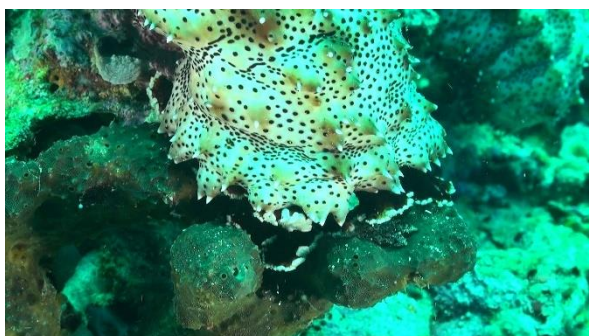
Heerlijke ontspannen duik.

Duikplek: Fukui Point Duiktijd: 49 minuten Maximale diepte: 21,5 meter

Om 11:24 uur beginnen we aan de 2^e duik van vandaag.

Ook nu weer natuurlijk schildpadden maar we duiken extra op deze plek voor de wel 2 meter grote doopvontschelp die hier ligt. In voorgaande jaren lagen er nog grotere maar die zijn helaas inmiddels verdwenen.

Verder blijf ik de poten van sommige zeekomkommers erg fascinerend vinden. Lijken net kleine bloemkool pootjes.

Heerlijke ontspannen duikdag vandaag.

Zaterdag 16 september

Duikplek: Yellow Sponce

Duiktijd: 61 minuten

Maximale diepte: 25,2 meter

Op ons verzoek gaan we weer eens deze bijzonder duikstek bezoeken die het huisrif was van het vorige resort van Simone. Om 09:37 uur kiepen we achterover van de boot.

Het blijkt dat onze gids hier nog nooit is geweest maar gelukkig weten wij de weg en komen we uiteindelijk uit bij het veld met de gele sponzen.

Op de weg ernaartoe komt nog een school barracuda's voorbij en ook nu ontbreken natuurlijk niet prachtige gekleurde naaktslakken. Verder zien we nog verschillende spookmurenes alsmede een mooi gecamoufleerde steenvis.

Duikplek: Tanjung Pisok

Duiktijd: 60 minuten

Maximale diepte: 20,4 meter

Ook de 2^e duikstek van vandaag ligt aan de kant van het vaste land van Manado.

Om 11:59 uur geeft een grote plons aan dat duikers te water zijn gegaan.

We zien al snel na het afdalen een langoest met lange sprieten en ook nu weer prachtige naaktslakken. Tiny weet op enig moment ook een kleine dragonet te vinden die geduldig wacht tot hij of zij op de film is vastgelegd. Later komen we ook nog 2 urangutang krabben in Lichtensteins blaasjeskoraal tegen.

Zondag 17 september

Tiny is vandaag jarig en dus geen duiken maar lekker relaxen en uiteraard ook een heerlijke massage maken hier onderdeel van uit.

Een van de medewerkers van het restaurant blijkt ook jarig te zijn en beiden worden ze aan het begin van de avond verrast met een verjaardagstaart die we ons na het eten heerlijk laten smaken.

Na het avondeten ontstaat er enige commotie omdat het gerucht rondgaat dat we morgen met 11 duikers samen op 1 boot zouden zitten.

Vreemd om te horen omdat we de afgelopen dagen altijd met 2 boten zijn uitgevaren.

Ik ga even navraag doen en het blijkt inderdaad zo te zijn dat ze morgen alle duikers samen op 1 boot hebben gezet.

Na mijn medische problemen in september 2018 voel ik me op dit moment niet zo happy in drukke omgevingen en ik weet dat ook Tiny hier niet op zit te wachten.

Ik geef aan de gang van zaken erg vreemd te vinden en dat wij besloten hebben om daarom de volgende dag niet mee te gaan.

Maandag 18 september

Vandaag dus weer een heerlijk dagje relaxen en we besluiten zelfs om ons ook af te melden voor de lunch. De rest van de dag liggen we dan ook weer heerlijk aan de pool en maken wat foto's van het prachtige resort.

Als Yvonne en Leo terugkomen van de beide duiken geven ze aan dat we niets gemist hebben en Yvonne zelfs de 2^e duik heeft overgeslagen.

Leo heeft al aangegeven dat als er morgen geen 2 boten ingezet gaan worden wij ook dan niet zullen duiken en dat dan ook deze vakantie niet meer zullen gaan doen.

Begin van de avond krijgen we te horen dat er morgen 2 boten gebruikt gaan worden dus we geven aan dat we 2 duiken willen gaan maken.

Dinsdag 19 september

We zijn vandaag samen met Yvonne en Leo op een boot met Analfi als duikgids, de kapitein van de boot en Fendy die we vroeger ook als duikgids hebben gehad maar die helaas na een ongeluk met de motor waarbij hij zeer ernstig hoofdletsel opliep niet meer mag duiken.

Als we rond 08:15 uur bij de boot aankomen blijkt dat we nog even op de monteur moeten wachten omdat er een probleem met een van de motoren is. Na even wachten zien we de goede man met zijn gereedschapskist aankomen en rond 08:45 uur varen we uit voor de eerste duik van vandaag.

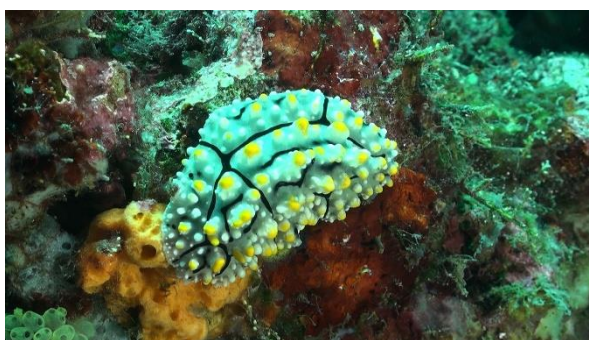
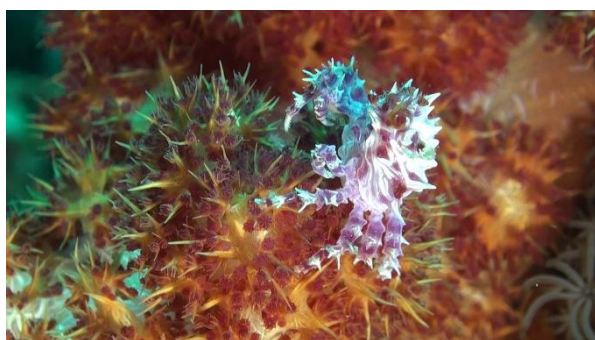
Het is reuze gezellig aan boord met de oude bekenden en snel daarna komen we aan bij de eerste duikplek van vandaag.

Duikplek: White Cross

Duiktijd: 69 minuten

Maximale diepte: 30,3 meter

Al vrij snel zien we een grote zeekomkommer die altijd onze interesse heeft omdat er regelmatig een imperator garnaal op blijkt te zitten. Daarna komen we nog verschillende anemoon vissen tegen, uiteraard ook weer mooie naaktslakken, een goed verstopte schorpioenvis, een mooie krab in zacht koraal en op het einde weet onze gids ook nog een pygmee zeepaardje te vinden.

Ook tijdens de oppervlakte pauze weten we ons kostelijk te amuseren en er wordt heel wat afgelachen tijdens de tocht naar de 2^e duikplek van vandaag.

Duikplek: Jalan Masuk

Duiktijd: 61 minuten

Maximale diepte: 22,7 meter

Tijdens de 2^e duik passeren weer mooi gekleurde naaktslakken onze lens en ook zien we een nest met eieren van een naaktslak.

In een vervallen boot liggen 2 schommelvissen en aan de rand ervan heeft een schorpioenvis zich verstopt in het koraal.

Blijft gewoon genieten van alles hier tijdens wederom een heerlijke en rustige duik.

Na het duiken weer snel een hapje eten en om 15:00 uur melden we ons weer bij de beide dames van de massage om ons heerlijk te laten verwennen.

We hadden tijdens het middageten weer eens aangegeven dat we graag wat frieten bij het avondeten zouden willen hebben in plaats van de dagelijkse portie witte rijst die we nu al enige tijd 2 keer per dag krijgen.

Vol goede moed schuiven we dan ook aan bij het avondeten maar helaas blijkt de communicatie weer eens mis te zijn gegaan en krijgen we witte rijst!!

Het toetje van vandaag is ook zeer apart te noemen. We hebben heerlijke vanillepudding waarbij echter iemand bedacht heeft om hier maiskorrels doorheen te mengen.

We hebben geen enkel idee of we hier nu wellicht een culinair Indonesisch hoogstandje voorgeschoteld krijgen maar volgens mij weten de meeste Nederlanders deze extra toevoeging niet echt te waarderen.

In de avond hebben we een aantal malen contact met Karel die voor een paar dagen in Lembeh is en die morgen weer naar dit resort gaat komen.

Helaas blijkt het pygmee zeepaardje nog niet helemaal goed op de video te staan dus is, na kort overleg, besloten dat we morgen nog eens terug gaan naar dezelfde duikplek.

Woensdag 20 september

Duikplek: White Cross Duiktijd: 53 minuten Maximale diepte: 15,9 meter

Zoals afgesproken gaan we vandaag terug naar de plek waar het pygmee zeepaardje zat in de hoop dat onze gids het minuscule diertje nog eens weet te vinden.

Voordat dit zover is worden we eerst nog getrakteerd op een koppeltje Harlekijn garnalen die erg ondiep blijken te zitten.

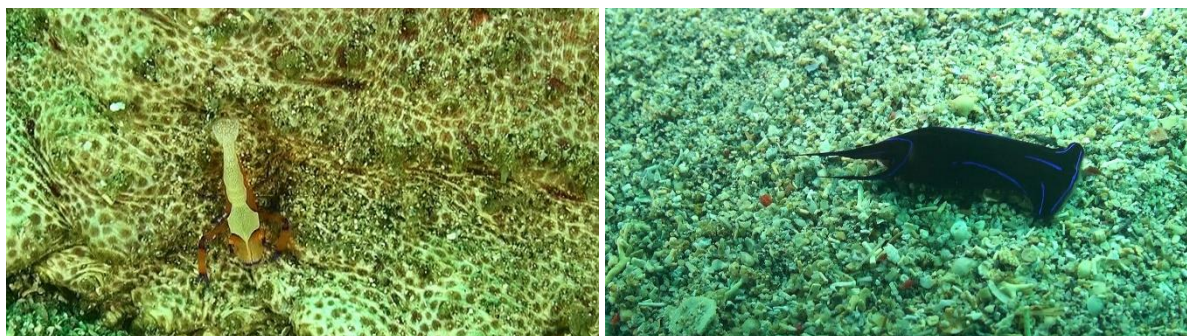
Als onze gids aansluitend ook nog het pygmee zeepaardje weer weet te vinden kan deze duik al niet meer stuk.

Ook nu hebben we veel plezier met het selecte groepje aan boord en de oppervlaktetijd vliegt voorbij. We gaan al snel onze laatste duik van deze duikvakantie 2023 maken.

Duikplek: Black Rock Duiktijd: 64 minuten Maximale diepte: 19,1 meter

Tijdens onze laatste duik zien we spinkrabben, een Ambon schorpioenvis, een imperator garnaal op een grote zeekomkommer, en natuurlijk ook nu weer mooie naaktslakken waarvan er op het einde van de duik heel veel van dezelfde soort op een plek zitten.

Een mooie afsluiting van wederom een prachtige duikvakantie in ons favoriete Indonesië.

In de namiddag laten we ons voor de laatste keer deze vakantie nog eens heerlijk masseren door de beide dames.

Het avondeten is vandaag niet in het restaurant maar in een apart gebouwtje waar we tekst en uitleg krijgen over de veelvoud aan verschillende bananen die bestaan. Tevens ook het project voor de scholen waar Simone erg actief in is alsmede diverse optredens.

In de avond komt ook Karel weer terug uit Lembah street en drinken we een lekkere Bintang samen.

Donderdag 21 september

Zoals altijd duiken we de dag voor vertrek niet meer. We slapen een beetje uit en na het ontbijt begin ik met het ontmantelen van onze videoapparatuur voor onderwater en hangen we onze duikspullen in de zon om die grotendeels droog later te kunnen inpakken.

De rest van de dag is de pool natuurlijk weer onze favoriete plek waar het goed uit te houden is.

In de avond trakteren we Karel en Jan op een extra Bintang gezien ons vertrek morgen. Zij blijven nog even genieten en Karel kan nog wat extra duiken maken die we voor hem geregeld hebben 😊.

Vrijdag 22 september

De koffers zijn inmiddels weer gepakt en we zijn klaar voor onze terugreis naar Nederland.

We nemen afscheid van de lieve mensen van het resort en van Jan en Karel waar het goed mee vertoeven was in het verre Indonesië.

Zaterdag 23 september

Traditiegetrouw gaan we voor de lange vlucht naar Amsterdam op het vliegveld van Singapore eerst nog even langs bij de Burger King voor een heerlijke Double Whopper.

Na een vlucht van 12 uur komen we weer veilig aan in Amsterdam waar onze chauffeur Frans alweer op ons staat te wachten.

We nemen afscheid van Yvonne en Leo en dan weer op weg naar Home Sweet Home na een prachtige vakantie in het favoriete Indonesië.

Volgend jaar gaat het hoogst waarschijnlijk weer naar Noord Sulawesi waar we dan wat meer in de Bangka regio willen gaan duiken.

Het aftellen kan weer beginnen 😊.